

Herpes simplex

Un focar de herpes aduce cu sine răni dureroase sau ulcere pe piele. Poate să afecteze gura sau genitalele. Herpesul este cauzat de către un virus comun numit virusul herpesului simplex (VHS).

Odată ce se produce infecția, virusul rămâne în piele și în nervi pentru tot restul vieții. Fără îndoială, persoana poate să nu cunoască faptul că este infectat cu VHS. În majoritatea cazurilor poate să rămână latent și fără să provoace simptome. Uneori se produc, erupții în mod special când persoana în cauză are sistemul imunitar debilitat. Între persoanele cu HIV, stresul, o răceală comună sau expunerea intensă la lumina ultravioletă pot cauza focare de herpes activ.

Herpesul oral și genital

Există două tipuri principale de VHS care ambele provoacă infecție orală și genitală. VHS-1 de obicei provoacă herpes oral sau labial, bubițe dureroase sau care produc senzația de furnicăături pe marginea buzei unde începe pielea feței.

VHS-2 este de obicei cauza herpesului genital (ulcere anale sau genitale dureroase, uneori însoțite de febră, dureri de cap, dureri musculare și o stare de indispoziție). Leziunile herpesului încep de obicei cu amorțiri ale zonei, furnicăături sau mâncărimi. Aceste senzații indică faptul că virusul înaintază de la nervi către piele. Este atunci când provoacă umflătura ce se transformă de formă rapidă în bășici pline de lichid inflammat. Acestea cu timpul se crapă și formează o scoarță; de obicei în cazul unei persoane cu sistemul imunitar normal întârzie o săptămână în a se cicatriza.

Transmiterea

Virusul poate fi transmis de la o persoană la alta prin contact cu leziunile și cu membrane mucoase, de exemplu prin sărutare sau prin contact sexual.

Herpesul deasemenea poate fi transmis chiar dacă rănilor nu sunt vizibile, când VHS-ul se găsește în stare de replicare și particulele sale sunt aruncate de către piele sau, și mai probabil, de către membranele mucoase. În cazul persoanelor cu HIV pot experimenta acest gen de expulsiune cu mai mare frecvență de timp.

Herpesul și infecția cu HIV

Există evidența de faptul că o infecție recentă cu ulcere de herpes genital crește în mod semnificativ posibilitățile ca o persoană să se infecteze cu HIV.

În persoanele cu HIV, apariția herpesului tinde să fie mult mai frecventă, mai gravă și durează mult mai mult timp. În multe cazuri leziunile se pot infecta cu alte bacterii sau ciuperci. În egală măsură cum provoacă leziuni genitale și orale extinse, herpesul deasemenea poate afecta în mod ocazional gâtul, intestinul gros și alte organe între care se

include ficatul, ochii, și plămâni. Encefalita herpetică este o inflamație a creierului care provoacă dureri de cap, grețuri, alterații mentale, pierdere a coordonării și atacuri; obișnuiește să fie rar în persoanele cu HIV dar dacă se întâmplă, este potențial fatală.

O persoană cu HIV careia rănilor îi durează timp de patru sau mai multe săptămâni primește diagnosticul de SIDA. Există dovezi sigure de faptul că virusii herpesului pot acționa ca un cofactor în desfășurarea SIDA-ei având în vedere că intensifică HIV-ul și face ca acesta să poată infecta mult mai ușor anumite celule.

Diagnosticul

VHS-ul se poate diagnostica prin preluarea de virusi luați dintr-o leziune cu un pic de vată medicinală, sau se mai poate face și prin folosirea unui test de explorare fluorescentă pentru detectarea virusului. Un test care să caute în mod direct materialul genetic al virusului ce este folosit în scopul de a fi investigat, dar de moment încă nu este disponibil pe piață. Herpesul localizat în esofag (gât) sau în intestinul gros sunt examinați prin folosirea instrumentelor de fibră optică.

Tratamentul și prevenirea

Infecțiile herpesului se tratează cu aciclovir (Zovirax®). Alte tratamente pentru vindecarea herpesului sunt valaciclovir și famciclovir.

Aciclovirul se folosește în pastile (200-800mg de cinci ori pe zi timp de o perioadă de 5 la 10 zile) pentru tratarea atacurilor grave de herpes oral și plăgi anale sau genitale. Chiar dacă eficient în prevenirea erupțiilor de herpes, odată ce s-a stabilit un atac de herpes genital, beneficiul proporționar de către aciclovir este minim.

Aciclovirul se poate lua de formă regulată pentru prevenirea atacurilor reîntoarse de herpes (400mg de două ori pe zi). Valaciclovirul (Valtrex®) este o formă nouă de aciclovir care permite luarea a mai puține pastile și dă o eficacitate similară. Prețul său este mai ridicat.

Folosirea frecventă a aciclovirului, în tratamentul de prevenire, poate să provoace rezistență la medicament. Rezistența se produce în faza în care virusul nu mai este sensibil la tratament. Este puțin comun cu excepția acelor persoane care au un sistem imunitar foarte dăunat. Dacă se ajunge la luarea unei terapii de menținere pentru o perioadă lungă de timp nu este recomandabil întreruperea ei de formă bruscă, pentru faptul că ar putea provoca o erupție de herpes.

Încercările controlate de către cercetători au demonstrat că erupțiile de herpes oral pot fi prevenite cu produse hidratante (creme sau strugurină de buze) care să conțină protecție contra razelor ultraviolete.